

TÄZETTE #7

THEATERAANZEE.BE

WOENSDAG 03/08/2016

MET DE A VAN AMOR DE INTENSE SCHOONHEID VAN 'AHIMÈ'

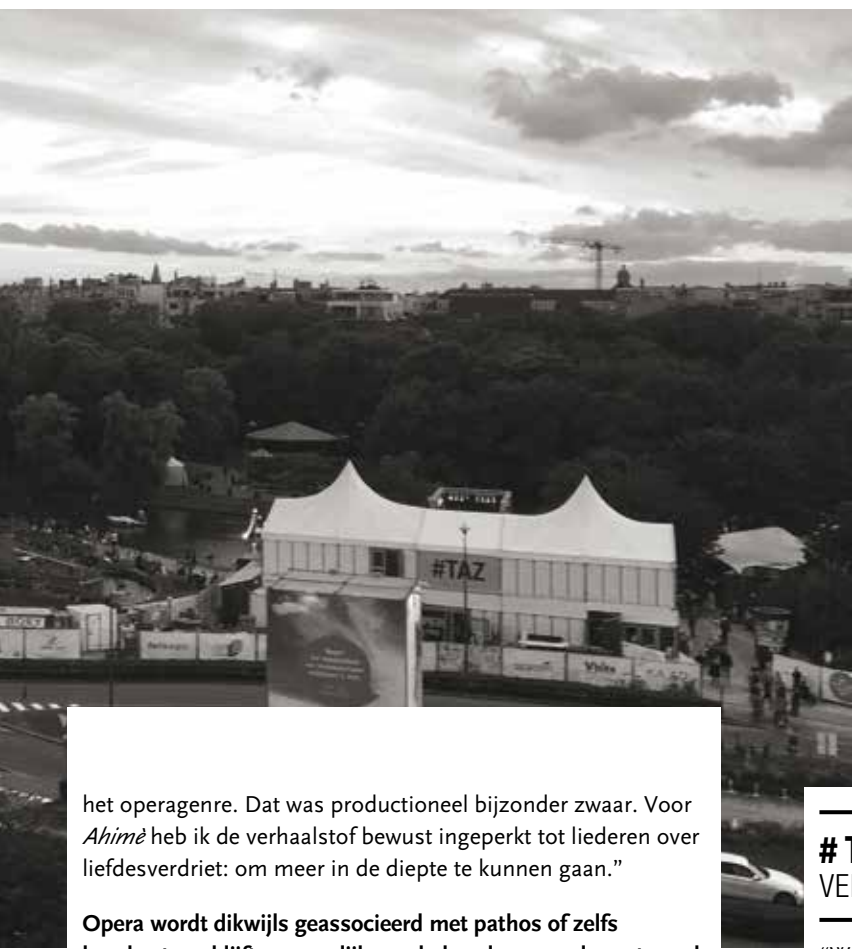
Hoe *Ahimè* te omschrijven? Het is het soort voorstelling waarbij je als verslaggever je onafscheidelijke notitieboekje al na enkele minuten terzijde legt om louter nog te kijken en te luisteren. De intieme setting dwingt je daartoe: in het halfdonker zit je zo dicht bij de kleine ruitvormige scène dat je iedere ademhaling van operazangeres Ellen Wils hoort en iedere verdwaalde zweetdruppel op haar voorhoofd ziet.

Haar ademhaling gaat geleidelijk over in de zuchtende *a* van wat het woord *amor* wordt. Je vreest dat een onverhoedse beweging of het minste geluid de intimiteit van het moment teniet zal doen. Maar eigenlijk word je op een uitgeregende dinsdagmiddag vooral bij verrassing gepakt door zoveel onvervalste schoonheid. Met hier en daar een kras in haar kwetsbare mezzosopraanstem zingt Wils liederen van gekwelde geliefden. Van een madrigaal van Monteverdi over een geneuriede musicalsong van Kurt Weill tot en met 'Hit The Road Jack'. De minimalistische handelingen die ze uitvoert zijn kinderlijk en intens. Als een kikker springt Wils in een zwarte houten bak. Ze komt plots weer boven water met enkele partituren. En traag vangt ze onzichtbare vuurvliegjes in haar handen om ze vervolgens weer vrij te laten.

Na de voorstelling sprak *TAZette* met regisseur Tom Goossens, over wat – naar wij hopen – slechts het begin is van een zoektocht naar een bijzondere mengvorm tussen opera en zeer persoonlijk vlakkevloertheater.

Met deze opera ben je een wat vreemde eend in de bijt op Theater Aan Zee. Hoe ben je precies bij dat genre uitgekomen?

Goossens: "Ik ontwikkelde al vroeg een fascinatie voor enerzijds de schoonheid van klassieke zang en anderzijds voor het spelen en vertellen van verhalen. Daarom koos ik voor de dramaopleiding van KASK, die behoorlijk breed is en me ook het perspectief biedt om operaregisseur te worden. Vorig jaar onderzocht ik vooral het grootse, narratieve en komische van

het operagenre. Dat was productioneel bijzonder zwaar. Voor *Ahimè* heb ik de verhaalstof bewust ingeperkt tot liederen over liefdesverdriet: om meer in de diepte te kunnen gaan.”

Opera wordt dikwijls geassocieerd met pathos of zelfs bombast, en blijft gewoonlijk voorbehouden voor de grote zaal. Bij jou is dat niet het geval. Waarom?

“Bij opera ligt de nadruk vaak in de eerste plaats op virtuositeit. Ik wil de klemtoon leggen op kwetsbaarheid. De voorgeschreven muziek op virtueuze wijze kunnen uitvoeren is voor mij niet de essentie van opera. Ik wil het genre terugbrengen tot meer menselijke proporties. Het mag persoonlijker, oprechter. Daarom wordt een Italiaanse aria tijdens de voorstelling ook vertaald naar het Nederlands: het neemt de pathetiek van opera voor een groot stuk weg, en het maakt de oude Italiaanse aria meer doorleefd. De tekst en het personage van Ellen (Wils, MV) groeien naar elkaar toe.”

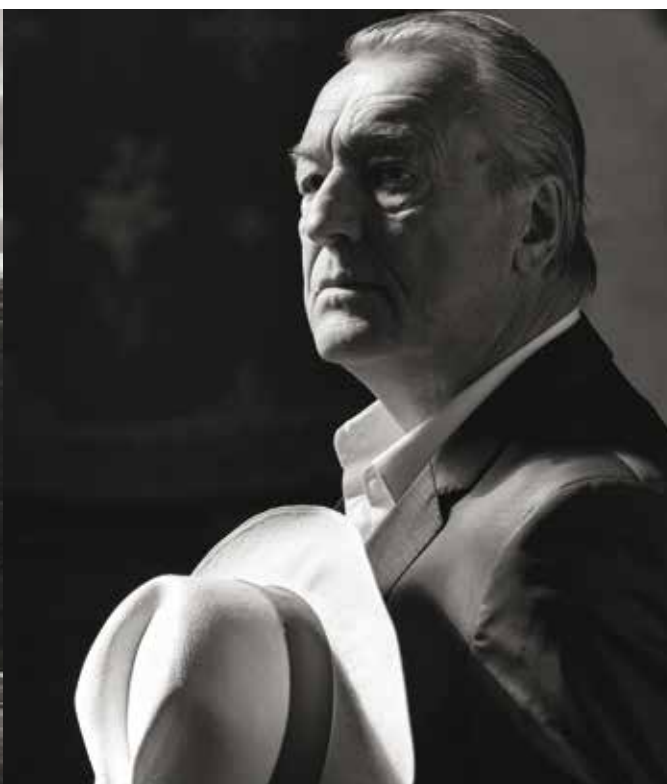
Waarom selecteerde je liederen in verscheidene talen en uit verschillende tijdsgewrichten?

“Het is een huizenhoog cliché maar liefdesverdriet is van iedereen en alle tijden. Dat vind ik een troostende gedachte. Ik geloof dat het leven erg op theater lijkt. Op zoek naar troost of emotionele zuivering willen we onze gevoelens uitvergroten via muziek, bestoken we vrienden met praatjes over een onbereikbare geliefde of zoeken we het park op waarin we voor het eerst kusten. Ik zoek in het leven die theatraaliteit op en wil die binnenbrengen in het theater.”

Tot slot: wat is de volgende artistieke stap die je graag wil zetten?

“*Ahimè* is een spelonderzoek naar de manier waarop een zangeres persoonlijk contact kan maken met het publiek, zonder de conventies van hoe die zich moet gedragen bij een bepaald gevoel in de meest klassieke opera. De volgende stap is onderzoeken hoe die kwetsbaarheid overeind blijft wanneer een groot verhaal wordt verteld, wanneer zangers en zangeressen zich moeten schikken naar een personage en een narratieve structuur.” (MV)

VANDAAG T/M VR 5/8 OM 18U IN CAZ

TROEBELE VADER-ZOONRELATIE

VERSLAG ‘DATUMLOZE DAGEN’

“Wat is er erger dan geen vader hebben? Er wel een hebben.” Misschien wel een van de strafste quotes van het festival? Wie *Datumloze Dagen* gezien heeft of het gelijknamige boek gelezen heeft van de Nederlandse auteur Jeroen Brouwers, zal ze kunnen plaatsen. Associeer je de titel met een leven zonder agenda of met zorgeloze dagen, dan zit je fout. In deze straffe, bij momenten harde monoloog blijkt een zestigjarige man terug op een droef en pijnlijk leven vol spijt over de relatie met zijn zoon. Zoon Nathan (een naam die ‘godsgeschenk’ betekent, de symboliek is nooit ver weg) heeft hij nooit gewild of aanvaard, het is zijn “vles en been geworden ongewenstheid” dankzij de opgedrongen kinderwens van zijn vrouw.” Een biologische klok? Een biologische tijdbom, ja!”. Hij voelt zich gevangen in hun “veretterde huwelijk”. Amper getrouwd slapen ze “als starre mummies in hun sarcofaag”. Hij gaat vreemd, het huwelijk loopt op de klippen en hij krijgt zijn opgroeiende zoon niet meer te zien. Het ritje op de draaimolen is zijn meest levendige, liefdevolle herinnering. Daarna neemt de verteller je mee in de jaren die volgen met toevallige, ongemakkelijke en datumloze ontmoetingen tussen hem en Nathan, van Amsterdam tot in New York. Hij herkent zijn zoon niet, zijn zoon wil hem niet meer kennen. Dat kantelt wanneer Nathan ernstig ziek wordt en z’n vader nodig heeft.

Een licht stuk kan je het zeker niet noemen. Toch weet de Nederlandse acteur-regisseur Tom Jansen de zwaarte en *tristesse* zo sappig te vertellen, met hier en daar wat humor, dat je van het begin tot het einde aan z’n lippen hangt. Hij vertelt alles zo fantastisch en zo gedreven dat je anderhalf uur helemaal opgeslorpt wordt in het verhaal en vergeet dat er eigenlijk maar één man, één stoel, één lamp en één foto te zien is.

Jeroen Brouwers schreef *Datumloze Dagen* oorspronkelijk als monoloog voor acteur Roef Ragas die tijdens het schrijfproces overleden is. Brouwers gaf de fakkel door aan Tom Jansen: “Doe ermee wat je wil om er theater van te maken”, zei Brouwers hem. En dat deed hij dus, met glans. (ADL)

VANDAAG, DO 4/8 EN VR 5/8 OM 21U EN ZA 6/8 OM 14U IN ROYAL ASTRID HOTEL

ER ZIJN GEEN RARE VRAGEN

VERSLAG ‘HELPDESK’

Helpdesk maakt deel uit van de trilogie waarin Wunderbaum het publiek wil meenemen in The New Forest, “ons alsmat uitdijend transitieproject”.

Vanuit haar callcenter op drie hoog kijkt Karen Vandeputte uit over de stad. In een smetteloos witte blouse, strakke potloodrok en vlijmscherpe pumps laveert ze heen en weer, taterend in haar headset. Caren’s Company levert hand-, span- en andere diensten, alsook antwoorden op alle denkbare vragen. Morfine tegen een acute hernia, vestimentaire tips, advies bij lekkende kranen... Er zijn geen rare vragen.

De toeschouwer krijgt een koptelefoon op het hoofd en luistert mee naar de noodkreten, klaagzangen en opdrachten van Carens klanten. Elke oproep verbergt hedendaagse maatschappijproblemen: ratrace, burn-out, eenzaamheid of hoe-maak-ik- indruk-op-anderen? Er is de diplomatenrechtgenote die als de dood is voor een werkdiner van haar man. Er is de *high potential* professional die in elke wereldstad een date zoekt. Er is de vrouw die zo opgefokt raakt van het decadente tuinfeest dat ze organiseert dat ze de pedalen en zichzelf verliest. Er is de man zonder humor. Achter elke vraag schuilt vooral de nood aan een luisterend oor, een oor dat kwetterende Karen initieel geestdriftig biedt.

De setting van Caren & Company’s helpdesk: een kale kantooruimte, drie hoog op een verlaten industrieterrein, omringd door grote ramen waardoor we de zon zien ondergaan boven de stad, terwijl het verkeer vier verdiepingen lager om ons heen raast. Overal liggen stapels schapenvachtjes.

We zien de bellers niet, maar ze klinken zo geloofwaardig dat we ze ons levendig kunnen voorstellen. Caren/Karen staat ze opgewekt en vol zelfvertrouwen te woord. De stemmen van de bellers versmelten tot een canon waarin uiteindelijk niets nog steek houdt. Carens strakke pose en aplomb brokkelen af. Ze valt geleidelijk uit haar rol van reddende engel en opbeurende cheerleader.

Gaandeweg projecteert ze haar eigen twijfels en wankelende zelfbeeld op de klanten. De schapenvachtjes worden een vangnet waarop de wankelende helpdeskqueen kan instorten. De vrouw die enkel belde om te horen dat het goed komt, wordt meegeslept in haar val.

Actrice Wine Dierickx voert je gewillig mee op haar trip van helende helper naar hulpbehoevende. Ze schakelt feilloos over van de zakelijke naar de zorgende toon, van *in control* naar compleet verloren. Even perfect gecast als het vuurwerk dat traditioneel losbarst op maandagavond in Oostende en dat de nachtelijke hemel boven de stad weemoedig blauw en paars kleurde. (BP)

VANDAAG OM 21U IN HOLIDAY SUITES

LA ORQUESTA DE LA CALLE

INTERVIEW ANKE SNAUWAERT

Over een goeie maand, als Café Koer al lang is afgebroken en TAZ opnieuw verhuist naar krappe kantoren, verruilt Anke Snauwaert haar Oostendse geboortegrond voor La Paz, Bolivia. Ze gaat er in het kader van haar studies een muziekproject met jongeren opzetten, want, dixit Anke: “Ik ben overtuigd van de kracht van kunst en muziek als bron van *empowerment*.” Als dat niet heel erg TAZ-*ish* klinkt. Nog tot en met zaterdag heeft ze in het atelier van TAZ-locatie kleinVerhaal een bar opgezet waarvan de opbrengst volledig doorstroomt naar haar opzet, met name: de aankoop van muziekinstrumenten.

“Maar ik wil het zelf niet definiëren als een ‘goed doel’”, verklaart Anke, die gelooft in solidariteit, veeleer dan in hiërarchisch georganiseerde ontwikkelingshulp. “Ik wil niet dat mensen denken dat ik naar Bolivia vlieg om jongeren iets ‘aan te leren’, of om ze *top-down* te gaan opleggen wat ze moeten doen. Het hele project is ontstaan vanuit mijn ervaringen bij The Ostend Street Orkestra, waar ik zoveel mensen heb leren kennen dankzij muziek als – vaak enige – gedeelde taal. Maar ook als bron van kracht, troost en verzet. Het is net die TOSO-*power* die ook in Bolivia wil ademen.” Een ‘street orchestra’ klinkt daar meteen veel warmer: een ‘orquesta de la calle’. Meteen ook de exotische titel van Ankes blog.

Wat ze vanuit Bolivia zal meenemen, kan Anke nu nog niet voorspellen. Maar ze hoopt dat elke concrete actie, hoe klein ook, resulteert in een breder gedragen filosofie. “Ik ben een grote voorstander van toegankelijke cultuur. Hier in België mogen we op dat vlak niet klagen, maar wat mij betreft is er nog steeds werk aan de winkel. We mogen niet op onze lauweren rusten en moeten blijven vechten voor concerten en festiviteiten die voor iedereen bereikbaar zijn.” De Bolivian Support Jam die Anke op 17 augustus in Vrijstaat O. organiseert, kun je dan ook meepikken voor een vrije bijdrage. Op de affiche staan Shore Shot (met een rappende Frie Maline, komt dat zien!) en – hoe kan het anders – een jam onder leiding van Bart Maris. *Ay, caramba!* (DB)

merken aan

EEN DUURZAAM THEATER AAN ZEE

lees meer op

WWW.LANGLEVEOOSTENDE.BE

PUBEREN IN ZWEMBROEK VERSLAG ‘PRIEMGEVAL’

Waar is de tijd dat we zelf nog puber waren? Of misschien heb je er nu zelf rondlopen in huis? Herkenbaarheid ten top in *Priemgeval*, een levendige en erg visuele voorstelling over een bende tieners. Elf jaar geleden was dit het afstudeerproject van acht acteurs van Theater Artemis. Ze lieten zich inspireren door hun eigen jeugdfoto’s en observeerden het gedrag van elfjarigen. Daarna zijn ze weer zelf puber geworden want als toeschouwer geloof je echt dat ze elf, twaalf of dertien zijn. Meisjes die giechelen onder elkaar, jongens die onhandig staan te klungelen met hun armen, stoer doen, zich geen houding weten aannemen, jongens en meisjes apart of elkaar plagen, pesten, zwembroek aftrekken, lachen en uitlachen. Het passeert allemaal de revue.

Acht vrienden, drie jongens en vijf meisjes. Samen in het zwembad, samen op een verjaardagsfeest. De groepspsychologie wordt al gauw duidelijk: je hebt de stoere van de bende, het gepeste arme (roze) schaap, de knappe griet en de knul die nog wat moet wachten op zijn baard in de keel. De onhandige loser die voor grappige situaties en zinsnedes zorgt. In het begin van de voorstelling is er vooral veel kabaal en drukdoenerij. Visueel zit de voorstelling goed in elkaar, in alle eenvoud maar toch telkens creatief. Blote lijven in felgekleurd badpakken. Een glazen kubus dient nu eens als douche, dan weer als veel te krappe-met-z’n-allen-in-de-omkleedruimte tot hij er als een volgepropt Barbiehuis uit ziet. Maar het is evengoed het perfecte hok om iemand in op te sluiten. Of het tuinhuis waar vader en moeder eens van bil gaan op het verjaardagsfeestje van dochterlief. De *birthday party* komt, zoals dat bij tieners gaat, niet zo vlotjes op gang – om het zacht uit te drukken. Meisjes aan de ene kant op een stoel, voor zich uit starend. Jongens aan de andere kant, idem. De loser-dj opent de dansvloer met Bryan Adams’ ‘Everything I Do’ maar op slown is het toch nog even wachten. De vraag ‘Hoe afstandelijk kan je eigenlijk met iemand slown?’ schiet me spontaan te binnen. Stilaan loopt het los en op den duur staan ze sigaretten te roken en sluipt er een koppeltje weg om te gaan kussen. Je krijgt instant heimwee naar de *oldschool* fuiven bij het horen van het ene melige plaatje na het andere: ‘Can’t Live Without You’ van Mariah Carey, ‘I Believe I Can Fly’ en *evergreen* ‘Close Your Eyes’ van The Bangles. Na slowtime volgt nog een visueel pareltje op de (toepasselijke) beats van ‘Whatskeburt’ van De Jeugd Van Tegenwoordig.

Maar ook al lijkt het een luchtige voorstelling, het gaat niet zomaar over een bende pubers die zich samen wat amuseren. Stilaan evolueert *Priemgeval* naar een verhaal over volwassen worden en afscheid nemen. Over rouw en verdriet zelfs. En over hoe je daarmee omgaat. Met een symbolisch-surrealistische wending op het einde. Op de soundtrack van Cat Stevens’ ‘Wild World (I always remember you as a child girl)’ eindigt dit verhaal mooi, warm en zelfs ontroerend. Misschien moeten we met z’n allen weer een beetje kind worden. *(ADL)*

PEACE IN PERSPECTIVE VERSLAG ‘AND WHO WANTS PEACE?’

Lang voor iedereen heeft plaatsgenomen voor *And Who Wants Peace?* vult de charismatische jonge maker R’m Aharoni in zijn eentje de enorme ruimte van de kapel van Basisschool Kroonlaan. *This is a meeting point. Welcome.*

R’m verwelkomt het publiek hartelijk en stelt zichzelf voor als artiest. Een Jeminitisch Joods-Israëliische artiest, die ons aan een indrukwekkende redevoering van Eric Gill uit 1936 zal herinneren. Een eerste reflex zou zijn: een snelle *google search*, ware het niet dat R’m alle tijd neemt om een bredere context te schetsen. Daarna begint hij met haast ongeziene zelfzekerheid aan een intensieve, politiek geladen denkoefening.

Oorspronkelijk schreef Eric Gill – een Britse ontwerper die ons onder meer lettertypes Perpetua, Joanna en Gill Sans naliet – deze redevoering voor een groep pacifisten. Zijn doel? De link tussen oorlog, winstbejag en de kunsten publiekelijk onder ogen komen. Toen R’m Aharoni op deze virtueuze speech stootte, kwamen de woorden van Gill nog even hard aan als bij toeschouwers in 1936. Ze tekenden R’m als persoon én als artiest. Die *in your face* openbaring wil de jonge performer daarom via een heropvoering van Gills tekst met de aanwezigen delen.

Van bij het begin maakt intens oogcontact tussen R’m en zijn publiek het onmogelijk om niet meegezogen te worden in de tumultueuze biografie en impressionante speech van Eric Gill. Monotoon wordt het knappe staaltje retoriek absoluut niet. Met een aantal subtiele komische accenten te midden van vele lagen bedenkingen en vragen gunt Gill – of is het Aharoni? – onze hersenen af en toe ook wat verpozing. Verleden vloeit voortdurend over in heden, en R’m verweeft moeiteloos zijn persoonlijke gedachtegang met de ideeën van Gill. *What is peace?* En eens we eruit zijn wat *peace* precies is, willen we het dan nog wel? *“What if peace is a political strategy just like war?”* Elk vraagteken zorgt voor nieuwe vragen, die vervolgens ergens in de geladen stilte tussen de hoge nok van de kapel en de opgeheven hoofden van het aandachtige publiek blijven hangen.

In een interview eerder deze week in de *TAZette* gaf Aharoni al aan dat hij als artiest vooral over grenzen heen wil communiceren, zowel binnen als buiten de *black box* van het theater. Onmiddellijk na zijn re-enactment van *And Who Wants Peace?* laat hij dan ook ruimte voor een open conversatie. Eventuele antwoorden zullen toch uitblijven, kondigt hij na een onvermijdelijke vraag rond hedendaagse terroristische organisaties bijna verontschuldigend aan. Zelf blijft hij immers net zo goed met meer vragen dan antwoorden of oplossingen achter. Al voelt R’m aan dat actuele dreigingen er niet zomaar zijn gekomen. *“History does not repeat itself. It migrates.”* En dan is een herneming van Gills redevoering zijn persoonlijke *counterattack*.

Eric Gill inspireert R’m om kunst nooit los te zien van het leven. Hun geboortedata en culturen mogen dan nog ver uiteen liggen, R’m deelt Gills motto: *“As an artist, I want to make things that people need”*. Missie geslaagd: uitdagende intelligente performances als deze hebben we inderdaad hard nodig. *(PT)*

IN ZIJN MEER RECENTE VOORSTELLING *AMBUSH* VERDIEPT R’M AHARONI ZICH BEHALVE IN MACHT EN SUBJECTIVITEIT OPNIEUW IN BIOGRAFIEËN. NOG T/M 5/8 IN BASISCHOOOL KROONLAAN, OM 21U

CLAIR-OBSCUR TUSSEN PERFORMANCE EN BEELDDE KUNST VERSLAG ‘MOORE BACON!’

Kobe Chielens en Bosse Provoost studeerden in 2016 samen af aan KASK Drama Gent. Ze maken woordeloze, fysieke en zintuigelijke voorstellingen waarin ze de grens opzoeken tussen theater en beeldende kunst. *Moore Bacon!* kwam tot leven tijdens hun residentie in De Grote Post in 2015.

Voor deze poëtisch-visuele voorstelling liet het duo zich inspireren door het werk van beeldhouwer Henry Moore en schilder Francis Bacon, die allebei de grenzen aftastten tussen het menselijk lichaam en de omgeving of materie.

In de interpretatie van Chielens en Provoost wordt het lichaam abstracte vorm en gaat het een acrobatisch duet aan met de duisternis van de ruimte en een subtiel lichtspel.

Het effect is dat van een bewegend clair-obscur waarin elk gevoel voor tijd en ruimte verdwijnt. Alles is contrast: de semi-totale duisternis versus het honingkleurig oplichtende lichaam, de doodse stilte van het eerste gedeelte versus de hypnotiserende muziek en de onbestemde geluiden van het tweede deel. Wat we zien blijkt niet te zijn wat het lijkt. Wat we horen valt op geen enkele manier te rijmen met wat we zien.

De traagheid en de stilte gaan over in een verblindend stroboscopisch beeld en een pulserend ritmisch geluid, om dan weer te verstillen.

Als kijker word je voortdurend op het verkeerde been gezet, begoocheld en verward. Wat je niet ziet laat genereuze ruimte voor de verbeelding. De grens van wat je blik opneemt is weinig meer dan een gerafelde rand, die nu eens krimpt en dan weer uitdijt. Het lichaam op scène is als een levende sculptuur die noodzakelijkerwijs ontmenselijkt wordt, om zich telkens weer in een compleet nieuwe vorm te tonen. Niets is wat het lijkt: alles beweegt, transformeert, bevreedmt.

Awoe voor de giechelende jongedames op de tweede rij die er geen graten in zagen deze unieke zintuigelijke ervaring enigszins te verstoren. Luid applaus voor de maturiteit en de originaliteit van de makers. *Moore Bacon!* is een unieke en onvergetelijke ontmoeting tussen performance en beeldende kunst. Bosse Provoost en Kobe Chielens, onthoud die namen. *(BP)*

VANDAAG OM 21U, DO 4/8 OM 21U EN 23U EN VR 5/8 OM 21U IN HET ATHENEUM

DIKKE FREDDY AAN BART TOMMELEIN, MINISTER VAN BRANDENDE LICHTEN

Geachte heer, beste Bart,

Omdat de socialisten vroeger te veel beloofd hebben aan de villamensen en de fabrieksdirecteurs die zonnepanelen op het dak van hun villa en hun fabriek hebben gezet, en omdat de liberalen de beloftes van socialisten altijd uitvoeren, zeker als het beloftes aan villamensen en fabrieksdirecteurs zijn, moeten alle gewone mensen Turteltaks betalen om hun licht te laten branden.

Omdat de gazetten dat goed werk in een verkeerd daglicht stelden heeft uw directrice, Gwendolyn Rutten, u aangesteld om van de Turteltaks Tommeleintol te maken. Die Tommeleintol zou een pak lager moeten liggen dan de Turteltaks. In de gazetten beweert men dat het u niet zal lukken en dus wil ik u graag een voorstel aan de hand doen om het toch te laten lukken.

Het idee is bij mij ontstaan toen ik gebruik maakte van de plascenseur op het Marie-Joséplein; u weet wel, één van de vijf bewegende pissijnen van Oostende. Die installaties zouden overdag – om de winkelende madammen niet op slechte gedachten te brengen – in de grond moeten verdwijnen en er alleen ’s nachts uit moeten oprijzen. Elk van die plascenseurs heeft honderdduizend euro gekost en nu ze drie jaar oud zijn, en de garantie verstreken is, zijn ze alle vijf kapot. Ze zinken niet meer in de grond, ze belemmeren net zoals de geblutste containers op het Zeeheldenplein heel de dag het zicht van de mensen.

Maar omdat ik het een onbeschrijflijk genot vind om te wateren op iets dat honderdduizend euro heeft gekost, maak ik dagelijks met plezier gebruik van de plascenseurs. Het is op zo’n moment dat ik het lumineuze idee kreeg dat uw Tommeleintolprobleem kan oplossen.

Beste Bart Tommelein, laat in alle pissijnen van België - zowel de openbare, als die in de Horeca-instellingen, als die in ministeries en fabrieken, als die in scholen, ziekenhuizen, gevangenissen en asielcentra, als die in villa’s, huizen en appartementen – molentjes plaatsen. De hele bevolking laat klaterend zijn water over die molentjes stromen en fabriceert op die manier gratis groene stroom. 11,5 miljoen Belgen die elke dag 5 tot 10 minuten waterend molentjes laten draaien; weet u hoeveel energie dat is? Dan zwijgen we nog over de asielzoekers en de toeristen die hier ook allemaal wateren.

Zonnepanelen of windmolens vallen stil als het weer niet meewil, maar die urinemolentjes zullen altijd dag en nacht draaien. De stroomvoorziening is absoluut verzekerd. En laat op die molentjes reclame zetten en de molentjes betalen zichzelf en worden gratis. Ga voor die reclame langs bij de originele en echte grondstofleveranciers die voor het water op de molentjes zorgen: bij Coca-Cola, bij Jupiler, bij Cécémel, en zeker bij Duvel.

Is het mogelijk dat u, in ruil voor het innovatieve idee dat ik u bezorg, kunt bemiddelen om mijn vastgelopen dossiers bij De Lijn, bij Proximus en bij Electrabel te laten klasseren?

Ik groet u met de meeste Hoogachting,

Dikke Freddy

PS: Misschien kan de Tommeleintol zelfs helemaal weggewerkt worden indien u naast de invoering van urinemolentjes de groene en de oranje lichten afschaft. Ze zijn nutteloos. Het is toch duidelijk: als het rode licht brandt moet er gewacht worden en als het rode licht niet brandt moet er niet gewacht worden.

HET BESTE VAN TWEE WERELDEN

VERSLAG GAMELAN VOICES

Terwijl buiten “grijze perioden van lichte regen of motregen” zich gisteren mistroostig over Oostende verplaatsten, transformeerde het Elysée in een knus kussenfort. Gamelan Voices, het nieuwe project van Tania Gallagher en Bart Demey – beter bekend als electropunkduo Nid & Sancy – speelde er een set die je regelrecht terug de veilige baarmoeder in katapulteerde.

“Slapen mag,” fluistert een in wit gehulde poortwachter je toe bij het binnenwandelen. Aangezien dat een nogal saai verslag zou opleveren, besloten we dat toch maar niet te doen. Maar laat het duidelijk zijn: Gamelan Voices mikt niet op de standaard concertbeleving. Het publiek ligt losjes verspreid op zitzakken en kussens, een podium is er niet en applaus al zeker niet. Wegdromen, mediteren, yoga of gewoon keihard aan het *spacen* slaan? Het kan allemaal. Graag zelfs.

De kiem van deze ritualistische muziekperformance ligt in Bali, en meer bepaald de traditionele gamelan muziek (voornamelijk bestaande uit metalen en houten slaginstrumenten). Tania en Bart trokken er heen en keerden terug met *field recordings* en opgenomen sessies met lokale gamelanspelers. In de studio werden deze oosterse elementen

dan gemixt met westerse invloeden als gitaar en elektronica. Het resultaat is een hypnotiserende *tour de force*, steunend op langgerekte noten, repetitieve ambient, en bezwerende live percussie.

East side is the best? West side is the best? Gamelan Voices combineren het beste van beide werelden in een concert dat we voor het gemak omschrijven als ge-wel-dig.

VANDAAG OM 15U IN ELYSÉE

DAGKLAPPER: WOENSDAG 03/08/2016

	DRL	ABSENT IMAGES	SARAH VANHEE	INFOSTAND LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
		5 ontworpen posters waarmee vluchtelingen in hun eig taal worden aangesproken				
10-02U	DRL	INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER OPEN	LEOPOLDPARK		RAND	GRATIS
		TAZette vanaf 11u verkrijgbaar				
10-13U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD € 10
		Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.				
11-19U	DRL	FAMILIEPARK	THEATER FROEFROE E.A.	LEOPOLDPARK	FAMILIEPARK	DIVERS
		Kindervoorstellingen voor alle leeftijden				
11-20U	DRL	EXPO HIP HIP FLAVORIA	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	GRATIS
		Overzichtstentoonstelling die je meeneemt doorheen het erfgoed van Het Alibi Collectief				
11U00	180'	ALTERNOMADEN	ALTERNOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
		Tijdens een reis doorheen Oostende, drie voorstellingen, gaande van religie tot politiek of wetenschap, elk teruggebracht tot de menselijke ervaring.				
11U00	60'	APÉRO POËZIE	HERMAN VAN ROMPUY/GWIJ MANDELINCK	VRIJSTAAT 0.	LITERATUUR	UV
		Bekende lezers halen hun lievelingsgedichten en favoriete dichters uit de boekenkast. Met Herman Van Rompuy & Gwij Mandelinck				
11U00	180'	EGONOMADEN	EGONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
		Een reis doorheen Oostende langs drie solo's, drie persoonlijke ervaringen, drie verschillende achtergronden.				
11U00	90'	ZEESTUK	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	UV
		Een locatievoorstelling over de zee dat het publiek meeneemt op tocht door een imaginair museum.				
11U30	45'	MARC MELIÀ	MARC MELIÀ	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€5.00
		Marc Melià neemt je mee op een trip die bij elke beluistering avontuurlijker wordt. Het doet je dansen en stilstaan. Stilstand dansen. Dansend stilstaan.				
14-17U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD € 10
		Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.				
14U00	90'	TUSSEN WOORD EN BEELD	FILM AAN ZEE	CC DGP/FOYER DKP	FILM	€5.00
		Een lezing van een scenario door een groep enthousiaste acteurs. Eerst een Hblinde lezing van een kortfilmscenario gekaderd door Rik D'hiet. Het 2de is een lezing van een langspeelscenario of een piloot van een televisieserie.				
15U00	180'	ALTERNOMADEN	ALTERNOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
		Tijdens een reis doorheen Oostende, drie voorstellingen, gaande van religie tot politiek of wetenschap, elk teruggebracht tot de menselijke ervaring.				
15U00	180'	EGONOMADEN	EGONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
		Een reis doorheen Oostende langs drie solo's, drie persoonlijke ervaringen, drie verschillende achtergronden.				
15U00	45'	GAMELAN VOICES	GAMELAN VOICES	ELYSÉE	MUZIEK	UV
		Een muzikale extase met gitaar, gamelan instrumenten en stem die je naar een ander universum leiden				
15U00	100'	TIRADE	STIJN MEURIS	CC DGP/KLAS	RAND	€5.00
		In Tirade fileert Meuris 2016 eigenwijs en op hoogst eigen wijze: wat is er dit jaar gebeurd, en hoe komt dat? Zit er een lijn in de gebeurtenissen, incidenten, schandalen en fenomenen?				
15U00	90'	ZEESTUK	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	UV
		Een locatievoorstelling over de zee dat het publiek meeneemt op tocht door een imaginair museum.				

	DRL	POST PRESENT FUTURE (INSTALLATIE)	RUTH CROSS	VRIJSTAAT 0.	RAND	GRATIS
		Vijf jaar geleden kregen bezoekers de kans om een brief te sturen naar hun toekomstige zelf.				
16U00	90'	UITGELEZEN/DE ZESDE DAG	UITGELEZEN AAN ZEE	CC DGP/PANORAMA	LITERATUUR	€10.00
		Live boekenprogramma waarin speciale gasten hun literaire voorkeuren uiten. Met John Crombez & Gwendolyn Rutten				
16U00	60'	WARMHOUWE	RAMONA VERKERK	CKG KAPOENTJE	THEATER	UV
		Solotheater zoals het hoort: eigenzinnig, overtuigend, grappig en ontroerend				
17U00	45'	NAGESPREK WARMHOUWE	STEVEN HEENE	CKG KAPOENTJE	THEATER	GRATIS
		Steven Heene, programmator Jong Theater (TAZ 2005-2009), gaat na de voorstelling in gesprek met Ramona.				
17U00	45'	BLOW	BLOW	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS
		Een trio straatmuzikanten op de Gentse Feesten. Alle drie in zwarte overall en met witte maskers op en niemand die weet wie ze zijn.				
17U00	75'	OER. EEN OEFENING	BOG.	DENZIL DIASKAAI	THEATER	€14.00
		OER. is een ode aan alles wat er is en een oefening dit alles direct te ervaren. BOG. doet een oefening in horen, zien, voelen en bewegen.				
17U00	90'	REVUE HIP HIP FLAVORIA	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	€12.00
		Retrospectieve voorstelling met een liveband en dagelijks wisselende gastacteurs en -muzikanten				
17U00	50'	SALUT COPAIN	DOUNIA MAHAMMED	BASISSCHOOL VERMEYLEN	THEATER	€9.00
		Een monoloog die eigenlijk een dialoog wil zijn. Dounia gebruikt taal als medium om op scène te wankelen en te bevragen.				
18-21U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA SHOPPINGCENTER	THEATER	ADD € 10
		Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.				
18U00	40'	AHIMÉ	TOM GOOSSENS	CAZ	THEATER	UV
		Een muzikale zoektocht naar de schoonheid in liefdespijn.				
18U00	65'	COCK, COCK...WHO'S THERE? (18+)	SAMIRA ELAGOZ	CINÉ RIALTO	THEATER	UV
		Docuvoorstelling over intimiteit en geweld die dwingt tot nadenken				
18U00	65'	SNEEUWLICHT	H. DESMET/A. JOCHEMS/B. KELCHTERMANS	CC DGP/ATELIER +1	THEATER	€9.00
		Theatervoorstelling rond het leven en werk van beeldend kunstenaar Hugo Veldt				
18U00	40'	VLAAMSE KORTFILM: UMPIRE	LEONARDO VAN DIJL	CC DGP/KLAS	FILM	€3.00
		De leegte die coach jeremy achterlaat in het leven van de veertienjarige tennisbelofte Axelle wordt groter en groter nu zijn aanhouding verlengd wordt. Zij tracht haar eigen emoties en overtuiging overeind te houden				
19U00	80'	HOE DE GROTE ... (8+) (AVANT-PREMIÈRE)	THEATER ARTEMIS/HET ZUIDELIJK TONEEL	CC DGP/GROTE POST	THEATER	€12.00
		Vandaag gaan de grote mensen vertrekken. Her zijn hardwerkende ouders, maar ze houden niet meer van hun kinderen. Ze pakken hun karren vol huisraad en zijn weg.				
19U00	60'	WARMHOUWE	RAMONA VERKERK	CKG KAPOENTJE	THEATER	UV
		Solotheater zoals het hoort: eigenzinnig, overtuigend, grappig en ontroerend				
19U30	80'	1 : 1 (PREMIÈRE)	AREND PINOY	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
		Als je zou kunnen kiezen, wie zou je dan - geweest - zijn? Welke levens				
19U30	50'	DE BELOFTE VAN CLERMONT-FERRAND	LIES VANDEBURIE	H. BAELSKAAI 18	THEATER	UV
		Een fascinerend liefdesverhaal over de kracht van het herinneren, dat zowel pijn als plezier met zich meebrengt.				
20U00	75'	DE GEMAKKELIJKE STOEL	ERIK VLAMINCK/JAN DE SMET	CAFÉ DE VOLKSBOND	THEATER	UV
		Zanger-muzikant Jan De Smet en auteur-performer Erik Vlamincx delen het podium met drie mensen die het leven niet op een presenteerblaadje kregen.				
20U00	45'	FRIE MALINE (VERSE VIS FINALIST)	FRIE MALINE	ATELIER KLEINVERHAAL	MUZIEK	UV
		Zelden een jong talent gezien en gehoord dat tijdens een live-concert zo groeit dat het je sprakeloos achterlaat.				
20U00	75'	WAAR HET VLAKKE LAND GAAT PLOOIEN	TONEELGROEP MAASTRICHT	LOODS NMBS	THEATER	€14.00
		na de sluiting van de mijnen zijn ze vertrokken, op zoek naar een nieuwe toekomst. Maar zijn moeder ligt op sterven. Hij denkt aan het leven waarvan hij dacht dat het ver achter hem lag.				
20U30	95'	EUTHANASIE MET BARBARA EN STEFANIE	LUCINDA RA/DE WERF	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	€14.00
		Het thema euthanasie zorgvuldig binnenstebuiten gekeerd aan de hand van gesprekken en ontmoetingen				
21U00	60'	AMBUSH	R'M AHARONI	BASISSCHOOL KROONLAAN	THEATER	€9.00
		Vier visies op macht, op vier verschillende momenten in de tijd.				
21U00	90'	DATUMLOZE DAGEN	TOM JANSEN	ROYAL ASTRID	THEATER	UV
		Een moeilijke vader-zoonrelatie is het uitgangspunt van deze voorstelling.				
21U00	75'	HELPDESK	WUNDERBAUM	HOLIDAY SUITES	THEATER	UV
		Caren's Company, een callcenter voorziet in vrijwel alle diensten en producten. Het is meer dan een gesprek, het is een ervaring.				
21U00	45'	MOORE BACON!	KOBE CHIELENS/BOSSE PROVOOST	ATHENEUM	THEATER	€9.00
		Een bloot lichaam, onderworpen aan een spel met licht, manifesteert zich, zwevend in een duistere ruimte waarvan de randen niet zichtbaar zijn.				
21U00	60'	MULTIVERSE	LOUIS VANHAVERBEKE/CAMPO	ENSORINSTITUUT	THEATER	€12.00
		Een multifunctionele DJ pompt de beste hits naar boven en al lopend en zingend ontstaat een levend kleurenwiel.				
21U00	100'	TROJE	HET NIEUWSTEDELIJK	VISMJN	THEATER	€14.00
		Wat betekent vrijheid en wat is de tol die je daarvoor betaalt.				
22U00	75'	32 FOOT - THE ORGAN OF BACH	BLINDMAN [SAX]	SINT-JANSKERK	MUZIEK	€16.00
		Back op sax met een indrukwekkende ritmische precisie.				
22U00	65'	COCK, COCK...WHO'S THERE? (18+)	SAMIRA ELAGOZ	CINÉ RIALTO	THEATER	UV
		Docuvoorstelling over intimiteit en geweld die dwingt tot nadenken				
22U00	60'	ER WORDT NAAR U GELUISTERD (TRY-OUT)	WIM HELSEN	VREDEGERECHT	THEATER	UV
		In deze try-out legt Wim Helsen zijn oor te luisteren bij uw binnenste				
22U00	50'	KLUSTER	ELIAS VANDENBROUCKE/GODE KEMPEN	MIGO	THEATER	€9.00
		Muziektheater vol indrukken van de leefwereld van de hedendaagse mens op deze wereld				
22U30	45'	HAST	HAST	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK	€5.00
		Een mindblowing, earblowing, heartblowing instrumentale band met roots in jazz, rock en impro.				
24U00	60'	HUS & THE NEXT GENERATION (PREMIÈRE)	HUS & THE NEXT GENERATION	CC DGP/LOKETTENZAAL	MUZIEK	€10.00
		Een cross-over tussen stijlen en generaties met de uitbundige kracht van puur speelplezier. 'Power-jazz', fris, dynamisch, complex en simpel tegelijk.				

TWINTIG JAAR TAZ IN TIEN SONGS MUZIEKSELECTEUR JAN DUCHEYNE BLIKT TERUG

De *TAZette* vroeg mij om aan de hand van tien nummers de afgelopen jaren op TAZ in herinnering te brengen. Ik ga dit op heel persoonlijke wijze doen, maar toch trachten rekening te houden met wat de medewerkers en bezoekers van TAZ zouden kunnen hebben onthouden.

#7 Ik ga even de chronologie laten voor wat het is. Want er is één groep die ik zeker in deze reeks wil vermelden. Ik zou kunnen kiezen voor 'Papa Bear' maar ik ga een ander nummer kiezen. Ik ga 'Litte F' kiezen. Van Madensuyu – uiteraard. Omdat het toch ergens mijn favoriete nummer blijft. Die ineens de kop opstekende dreiging, die versnelling, die energie, die totaal compromisloze verbetering waar dat nummer in baadt, die drums van Pieterjan Vervondel. De man die mij het mooiste compliment ooit gaf wat betreft mijn dj-zijn. Hij zei mij ooit: "Gij zijt mijnen favoriete dj omdat ge de hersengolven van de mensen kunt lezen." Een zin die ik dankbaar heb opgeslagen in mijn geheugen. Net als al de keren dat ik even wat energie nodig had en Madensuyu passeerde op de iPod. Maar toch, bij voorkeur: uit bijna uit elkaar springende luidsprekers, zoals dat in Club Terminus nog kon. Daarom zal er ook altijd maar één Club Terminus zijn. We legden daar zelf de geluidsnormen op. Gert van de techniek en ik. Een mijmerende grijns... (JD)

TELEX

Dienstmededeling ivm *Helpdesk*, te zien in de Holiday Suites. De allerlaatste bus richting stadscentrum vertrekt om 22.36 uur. Het is dus mogelijk dat je deze laatste bus niet meer haalt als de voorstelling iets uitloopt. Daarom raden we aan te carpoolen of met de fiets te komen. Waarvoor dank!

Voorstelling *OER. een oefening* vandaag en morgen om 17 uur: de Denzil Diaskaai is te bereiken via perron 1 van het station. Van daar kun je de randparking bereiken en dan wordt de weg duidelijk aangegeven door de gele TAZ-wegwijzers.

De *Revue* van Alibi Collectief in Hangaar 1 wordt de komende dagen voorafgegaan door verschillende concerten. Vandaag staat WurreWurre op het podium. Morgen en vrijdag kun je gaan kijken naar de Ukeleles. De concerten starten telkens om 15 uur.

Theater Aan Zee streeft ernaar een milieuvriendelijk festival te zijn. Dit begint uiteraard met het nauwgezet sorteren van het afval. Veel bezoekers smijten hun kartonnen drankbekers bij het restafval. Deze horen echter thuis in de containers die speciaal

voorzien zijn voor bekers. Om dit duidelijk te maken heeft het ecoteam van TAZ borden aangebracht die aangeven wat in welke container thuishoort.

Dienstmededeling ivm *Hoe de grote mensen weggingen* in cc De Grote Post: deze voorstelling duurt langer dan werd aangekondigd in de brochure. Niet 80 minuten maar 105 minuten. Wij contacteren alle klanten die hebben gereserveerd en bij wie het problematisch wordt voor de voorstellingen erna.

Enkele dagen geleden meldden we het overlijden van regisseur, singersongwriter en TAZ-vriend Wim De Wulf. Voor wie dat wil: aan het TAZ-onthaal in cc De Grote Post ligt er een rouwregister.

TAZ-oprichter en televisieregisseur Marc Lybaert toont met *Tussen woord en beeld* de kracht van verbeelding. In een eerste deel wordt een kortfilmsscenario van een bachelor-student op het Ritcs voorgelezen door een resem acteurs die geen voorkennis hebben van het geschrevene. Luik twee toont hoe het scenario van een masterstudent Film voor het eerst tot leven komt. Van 14 tot 15.30 uur in de Kleine Foyer van cc De Grote Post. Met vandaag: drie 'blinde' lezingen gekaderd door scenarist Rik D'hiet. *Koude Voeten* (Adriaan De Leander), *Dansend Licht* (Arno Huysegems), *Geit!* (Dries Messely). Acteurs: Tuur Deweerdt, Hilde Heijnen, Bart Van der Heijden, Bram Kelchtermans, Julie Kurris, Robin Keyaert, Sabine Van Moorten. In de reeks Vlaamse kortfilms, vandaag: *Umpire* van Leonardo Van Dijl, *Ta fille* van Sara Van Oostrum en *On Attend* van Dimitri Sterkens. Om 18 uur in de Klas in De Grote Post.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Matthias Velle, Daan Borloo, Ewoud Vermote, Arno Boey, Phéline Thierens, Lisa Tahon, Anneleen De Leyn, Simon Vandekerckhove

Foto's: Inge Baes, Victor Duran, Fred Debrock, Rob Wolvenne, Jolien Fagard, Steven Heene

VU: TARTART VZW, HENDRIK SERRUYSLAAN 18A 8400 OOSTENDE

MANMADE

HEDENDAAGSE KUNST

OVER DE RELATIE TUSSEN MENS EN AARDE

RAVERSYDE ANNO 1465, 11 JUNI – 2 OKTOBER 2016

www.raversyde.be